

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **Ing. P. V.,** zastoupeného Mgr. Annou Vlčkovou, advokátkou se sídlem Žižkova 2, Nový Jičín, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje,** se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2009, čj. MSK 182077/2009, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 11. 2011, čj. 58 A 6/2010 - 89,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Ustanovené advokátce žalobce Mgr. Anně Vlčkové **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 2880 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I.

1. Rozhodnutím ze dne 16. 9. 2009, čj. 49563/2009/IK, Městský úřad Kopřivnice, odbor dopravy a silničního hospodářství, uznal žalobce vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce se měl dopustit tohoto přestupku tím, že dne 21. 4. 2009 v 9:31 hodin v obci Kopřivnice řídil motorové vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje, nebo v takové době po jeho požití, kdy ještě mohl být pod jeho vlivem. Žalobci byla uložena pokuta ve výši

12 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 12. 2009, čj. MSK 182077/2009, zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí městského úřadu.

II.1

3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který rozsudkem ze dne 11. 6. 2010, čj. 58 A 6/2010 - 48, zrušil rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud pak ke kasační stížnosti žalovaného rozsudkem ze dne 21. 9. 2010, čj. 8 As 59/2010 - 78, zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení (všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

II.2

4. Vázán právním názorem kasačního soudu, krajský soud zamítl žalobu rozsudkem ze dne 24. 11. 2011, čj. 58 A 6/2010 - 89.

5. Krajský soud zopakoval právní názor vyslovený v rozsudku čj. 8 As 59/2010 - 78 a odkázal na svůj původní zrušený rozsudek, kterým vypořádal žalobní námitky procesní povahy.

III.

6. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

7. Stěžovatel vytkl krajskému soudu, že bez výhrad přijal postup žalovaného a městského úřadu, spočívající v procesně vadném zacházení s protokolem o lékařském vyšetření, tj. listinným důkazem. Ani jeden ze správních orgánů neuvedl, zda se jedná o veřejnou nebo jinou listinu. Veřejná listina prokazuje, že jde o prohlášení orgánu, který listinu vydal, a pravdivost toho, co je v ní osvědčeno nebo potvrzeno. Pokud nejde o veřejnou listinu, pak vždy (i u napadeného rozhodnutí) chybí odůvodnění, proč byla tato listina považována za zásadní důkaz. Za této situace byl stěžovatel zkrácen na svých právech, protože nemohl tvrdit skutečnosti a předkládat důkazy ve svůj prospěch, resp. bránit se protichůdným tvrzením. Vadné zacházení s předmětným důkazem stěžovatel vytkl i krajskému soudu.

8. Další námitka stěžovatele směřovala proti použití Metodického pokynu Ministerstva zdravotnictví, který v bodě 10 písm. e) stanovuje, že za pozitivní průkaz požití alkoholického nápoje se považuje hladina alkoholu v krvi vyšší než 0,20 g/kg. Podle názoru stěžovatele by byl tento pokyn použitelný pouze tehdy, pokud by se alkohol vyskytoval výhradně v alkoholických nápojích. Podle odborné veřejnosti je však nepochybné, že takového množství alkoholu v krvi lze dosáhnout i jiným způsobem než požitím alkoholického nápoje.

9. Pokud je některé pivo prohlášeno za nealkoholické a po jeho konzumaci je přesto řidiči naměřena zvýšená hladina alkoholu v krvi, zcela chybí subjektivní stránka

přestupku, tj. zavinění. Městský úřad nevěnoval pozornost způsobu, jakým stěžovatel dosáhl zvýšené hladiny alkoholu v krvi. Zároveň neprovedl žádné důkazy, které by tvrzení stěžovatele podporovaly či vyvracely, a nemohl tudíž řádně posoudit subjektivní stránku přestupku.

10. Dále stěžovatel uvedl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nesrozumitelné, protože krajský soud bez zřejmých důvodů nepřihlédl k té části lékařského posudku, v níž vyšetřující lékař vyloučil, že by stěžovatel jevil známky konzumace alkoholu. Krajský soud se jednoznačně postavil na stanovisko, že stěžovatel před jízdou požil alkoholický nápoj, pouze na základě výsledků plynové chromatografie.

11. Rozsudek krajského soudu stěžovatel považoval za nepřezkoumatelný také proto, že krajský soud pouze zopakoval právní názor vyjádřený v rozsudku Nejvyššího správního soudu a nevypořádal se se všemi žalobními námitkami. Stěžovatel tak nemohl podat kasační stížnost v plném rozsahu. Proti původnímu rozsudku krajského soudu stěžovatel kasační stížnost nepodal, protože mu bylo tímto rozhodnutím plně vyhověno.

12. Stěžovatel v rámci doplnění kasační stížnosti podal stížnost na průtahy v soudním řízení a požádal o poskytnutí zadostiučinění za způsobenou újmu. Uvedl, že délka řízení znemožnila možné potrestání rozhodujících správních orgánů.

13. Závěrem upozornil na neúčinnost soudního přezkumu rozhodnutí správních orgánů, protože žaloba ve správním soudnictví nemá ze zákona odkladný účinek. V důsledku této úpravy bylo stěžovateli řidičské oprávnění ve skutečnosti odebráno na dobu delší než jeden rok, přestože krajský soud původně jeho žalobě vyhověl. Městský úřad stěžovateli řidičské oprávnění nevrátil s odůvodněním, že rozsudek krajského soudu není pravomocný vzhledem k podané kasační stížnosti žalovaného. Tento postup vykazoval podle názoru stěžovatele známky libovůle. Stěžovateli vyhověl až žalovaný na základě odvolání.

14. Stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud tuto žádost zamítl usnesením ze dne 30. 5. 2012, čj. 8 As 2/2012 - 48.

IV.

15. Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

V.1

16. Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti, protože v posuzované věci již dříve rozhodl rozsudkem čj. 8 As 59/2010 - 78, jímž ke kasační stížnosti žalovaného zrušil původní rozsudek krajského soudu pro nezákonnost. Nyní kasační stížnost podal druhý účastník řízení – žalobce.

17. Kasační stížnost není v zásadě přípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem [§ 104 odst. 3 písm. a) věta před středníkem s. ř. s.]. Základním smyslem této úpravy je, aby se Nejvyšší správní soud nemusel opakovaně zabývat věcí, u které již jednou vyslovil svůj právní názor

závazný pro nižší soud a nižší soud se tímto právním názorem řídil (srov. nález Ústavního soudu ze dne 8. 6. 2005, sp. zn. IV. ÚS 136/05).

18. Samotný § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. obsahuje z uvedeného pravidla výjimku. Kasační stížnost je přípustná, je-li namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v předchozím zrušujícím rozsudku.

19. Přípustnost kasační stížnosti je tedy omezena ve vztahu k otázkám již dříve v téže věci Nejvyšším správním soudem závazně posouzeným (blíže viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 3. 2011, čj. 1 As 79/2009 - 165, č. 2365/2011 Sb. NSS). Toto omezení odráží závaznost právního názoru pro krajský soud v dalším řízení (§ 110 odst. 4 s. ř. s.), a tím, že vylučuje možnost brojit proti němu kasačními námitkami, vylučuje i možnost Nejvyššího správního soudu, aby sám svůj původní závazný právní názor k nové kasační stížnosti v téže věci revidoval. Zruší-li totiž Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu, je vysloveným právním názorem vázán nejen krajský soud, ale také Nejvyšší správní soud sám, rozhoduje-li za jinak nezměněných poměrů v téže věci. Změny původně vysloveného právního názoru se senát, který o nové kasační stížnosti rozhoduje, nemůže domoci ani předložením věci rozšířenému senátu postupem podle § 17 s. ř. s. (blíže viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 7. 2008, čj. 9 Afs 59/2007 - 56, č. 1723/2008 Sb. NSS). Tím je zaručen požadavek legitimního očekávání a předvídatelnosti soudního rozhodování.

20. Podá-li kasační stížnost v téže věci druhý účastník řízení, je § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. aplikovatelný (a kasační stížnost nepřípustná) zejm. v případě, kdy tento účastník brojí proti závěrům krajského soudu, které jsou výsledkem aplikace právního názoru Nejvyššího správního soudu vyjádřeného v předchozím zrušujícím rozsudku (blíže viz např. rozsudky ze dne 25. 5. 2011, čj. 6 As 1/2011 - 139, ze dne 8. 6. 2011, čj. 6 As 4/2011 - 136, či ze dne 22. 9. 2011, čj. 6 Ads 14/2011 - 241).

21. Judikatura Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu dovodila nad rámec doslovného znění § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. další výjimky s ohledem na dodržení smyslu a účelu rozhodování Nejvyššího správního soudu. Uvedené ustanovení nelze vztáhnout zejména na případy, kdy Nejvyšší správní soud vytýká nižšímu správnímu soudu procesní pochybení nebo nedostatečně zjištěný skutkový stav, případně nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí. Odmítnutí kasační stížnosti za tohoto procesního stavu by znamenalo odmítnutí věcného přezkumu rozhodnutí z pohledu aplikace hmotného práva (blíže viz usnesení rozšířeného senátu čj. 1 As 79/2009 - 165). I tyto výjimky je nutno vnímat v kontextu citovaného ustanovení tak, že námitky opakované kasační stížnosti se musí pohybovat v rámci již vysloveného právního názoru či pokynu, tj. v mezích závěrů, které Nejvyšší správní soud v dané věci vyslovil, nebo musí směřovat k právní otázce, která nemohla být řešena v první kasační stížnosti, zejména pro vadný procesní postup nebo vadu obsahu rozhodnutí krajského soudu (viz tamtéž).

22. Opakovaná kasační stížnost je přípustná i v případě, kdy krajský soud doplnil po zrušení svého původního rozsudku dokazování, i když nově zjištěné skutečnosti hodnotil v souladu s názorem Nejvyššího správního soudu, vyjádřeným obecně a *obiter dictum* ve zrušujícím rozsudku (blíže viz rozsudek ze dne 25. 5. 2009, čj. 8 As 25/2009 - 71, srov. také usnesení rozšířeného senátu čj. 9 Afs 59/2007 - 56). Obdobně může být podstatně změněn i

právní stav, a to změnou či zrušením rozhodného právního předpisu, za situace bránící aplikaci původního předpisu; podobně i deklarací protiústavnosti předpisu Ústavním soudem (blíže viz usnesení rozšířeného senátu čj. 9 Afs 59/2007 - 56).

23. Podle rozšířeného senátu nelze odmítnout jako nepřípustnou ani opakovanou kasační stížnost, je-li jejím argumentačním základem podstatná změna judikatury, a to na úrovni, kterou by byl krajský soud i každý senát Nejvyššího správního soudu povinen akceptovat v novém rozhodnutí – například pokud by o rozhodné právní otázce uvážil jinak Ústavní soud, Evropský soud pro lidská práva, Evropský soudní dvůr (blíže viz usnesení rozšířeného senátu čj. 9 Afs 59/2007 - 56).

24. Lze shrnout, že přípustnost opětovné kasační stížnosti (včetně stížnosti podané druhým účastníkem řízení) je omezena na důvody, které Nejvyšší správní soud v souladu se zákonným omezením svého přezkumu dosud v téže věci neřešil.

25. Nejvyšší správní soud proto posoudil jednotlivé kasační námitky nejprve z hlediska výše uvedených kritérií přípustnosti.

26. Stěžovatel vznesl v kasační stížnosti tyto okruhy námitek: (1) krajský soud přijal nesprávný procesní postup správních orgánů, které neuvedly, zda je protokol o lékařském vyšetření veřejnou listinou, (2) krajský soud chybně vycházel z Metodického pokynu Ministerstva zdravotnictví, protože hladiny alkoholu v krvi 0,20 g/kg, která je v něm uvedena, lze dosáhnout i jiným způsobem než požitím alkoholických nápojů, (3) správní orgány se nezabývaly dostatečně otázkou zavinění a (4) neprovedly potřebné důkazy k prokázání viny či neviny stěžovatele, (5) rozsudek krajského soudu je nepřezkoumatelný, protože soud nepřihlédl k části protokolu o lékařském vyšetření, podle níž stěžovatel nejevil známky požití alkoholického nápoje, (6) nepřezkoumatelnost rozsudku způsobuje také nedostatečné odůvodnění, protože krajský soud odkázal pouze na rozsudek kasačního soudu a na své předchozí rozhodnutí, a nevypořádal tak všechny žalobní námitky.

27. První námitku stěžovatel vznesl poprvé až v kasační stížnosti, ačkoliv tak mohl učinit již v řízení před krajským soudem. Řízení ve správním soudnictví je ovládán dispoziční zásadou, podle níž je pouze na žalobci, jaké žalobní námitky vznese a v jakém rozsahu vymezí vady napadeného rozhodnutí (blíže viz např. rozsudek ze dne 27. 4. 2012, čj. 5 As 67/2011 - 96). Soudní řád správní vyžaduje, aby již v žalobě byly uplatněny všechny důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí nebo všechny vady řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Krajský soud totiž musí dostat příležitost se řádně a v úplnosti se všemi žalobními námitkami vypořádat. Pouze tehdy, jestliže stěžovatel nemohl důvody v řízení před krajským soudem uplatnit, může o ně opřít kasační stížnost. Tak tomu v projednávaném případě nebylo. Uvedená námitka je proto nepřípustná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s.

28. Druhou až pátou námitku Nejvyšší správní soud vypořádal již ve svém předchozím rozsudku čj. 8 As 59/2010 - 78, na jehož plné odůvodnění na tomto místě odkazuje. Uvedené námitky jsou proto nepřípustné ve smyslu § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. a nevztahuje se na ně žádná z výše uvedených výjimek. Stěžovatel nenamítl, že by se krajský soud neřídil ve vztahu k těmto námitkám závazným právním názorem Nejvyššího

správního soudu, ale polemizoval s názorem tohoto soudu. Jak ovšem bylo výše uvedeno, i Nejvyšší správní soud je svým názorem vázán, zejména rozhoduje-li za jinak nezměněných poměrů v téže věci.

29. V šesté námitce stěžovatel vytkl krajskému soudu nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, kterou spatřoval v tom, že krajský soud pouze odkázal na zrušující rozsudek Nejvyššího správního soudu a na své předchozí (Nejvyšším správním soudem zrušené) rozhodnutí. Tuto námitku shledal zdejší soud přípustnou, protože nebyla a nemohla být předmětem přezkumu k předchozí kasační stížnosti. V rozsahu této námitky je kasační stížnost přípustná.

V.2

30. Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti ve výše vymezeném rozsahu a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

31. Kasační stížnost není důvodná.

32. Nejvyšší správní soud neshledal rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. Pokud stěžovatel namítl, že krajský soud pouze citoval názory Nejvyššího správního soudu, může se jednat o stylistickou neobratnost, která nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí ve věci samé (srov. rozsudek 4. 3. 2009, čj. 6 As 44/2008 - 142). Podstatné je, že se krajský soud řídil závazným právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem. Není nutné po krajském soudu žádat, aby tento právní názor přeformuloval svými vlastními slovy.

33. Napadený rozsudek není nepřezkoumatelný ani z důvodu, že krajský soud odkázal při vypořádání procesních námitek pouze na své předchozí rozhodnutí v dané věci. Krajský soud se řádně vypořádal s žalobními námitkami procesního charakteru již ve svém původním rozhodnutí. Následný postup krajského soudu nebyl zcela vhodný, protože jeho rozhodnutí bylo Nejvyšším správním soudem zrušeno. Toto pochybení však nebylo natolik zásadní, aby Nejvyšší správní soud opět zrušil rozsudek krajského soudu. Původní rozsudek totiž nebyl zrušen pro nezákonnost ve vypořádání předmětných námitek a lze konstatovat, že ve vztahu k těmto námitkám rozsudek krajského soudu, třebaže jako celek zrušený, obstál. Původní rozhodnutí bylo stěžovateli řádně doručeno a stěžovatel byl s odůvodněním a vypořádáním předmětných námitek seznámen. Obdobně mu byl znám právní názor Nejvyššího správního soudu na vypořádání těchto námitek. Za této situace by bylo zrušení rozsudku krajského soudu pro nepřezkoumatelnost ryze formalistické.

V.3

34. V podání ze dne 27. 4. 2012 stěžovatel uplatnil stížnost na průtahy v soudním řízení. Průtahy spatřoval nejen v celkové délce řízení, ale především v tom, že délka soudního řízení znemožňuje potrestání správních orgánů, které rozhodovaly v dané věci.

35. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že pochybení správních orgánů neshledal (viz zejm. rozsudek čj. 8 As 59/2010 - 78). Rozhodnutí žalovaného, kterým byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na

pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích, bylo vydáno v souladu se zákonem. Výtka stěžovatele k nemožnosti potrestat správní orgány je proto zcela nepřípadná.

36. Dále zdejší soud podotýká, že soudy v posuzované věci rozhodovaly ve zcela přiměřených lhůtách. O žalobě podané stěžovatelem dne 8. 2. 2010 krajský soud rozhodl rozsudkem ze dne 11. 6. 2010. Kasační stížnost žalovaného podaná dne 2. 7. 2010 byla prostřednictvím krajského soudu doručena Nejvyššímu správnímu soudu dne 3. 9. 2010. Zdejší soud o předmětné kasační stížnosti rozhodl rozsudkem ze dne 21. 9. 2010. Krajský soud rozhodl v dalším řízení rozsudkem ze dne 24. 11. 2011. O nyní podané kasační stížnosti doručené Nejvyššímu správnímu soudu dne 17. 1. 2012, rozhodl zdejší soud tímto rozsudkem. Za situace, kdy soudy rozhodovaly v řádu měsíců a ve lhůtách nijak nepřekračujících standardní délku řízení, nejeví se námitka průtahů v soudním řízení důvodná.

37. Stěžovatel upozornil také na neúčinnost soudního přezkumu, protože podání žaloby nemá odkladný účinek. Tato obecná námitka stojí mimo rozsah přezkumu napadeného rozsudku. Zdejší soud proto pouze v obecné rovině uvádí, že žalobce (příp. stěžovatel) má možnost požádat o odkladný účinek žaloby (kasační stížnosti). V žádosti o odkladný účinek pak musí dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Na podporu svých tvrzení musí navrhnout provedení patřičných důkazů. V této souvislosti Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 30. 5. 2012, čj. 8 As 2/2012 - 48, jímž nepřiznal odkladný účinek kasační stížnosti stěžovatele, protože stěžovatel nenavrhl žádné důkazy ani neuvedl konkrétní tvrzení na podporu své žádosti. Tvrdil pouze, že žádá „*o pozastavení účinnosti rozsudku Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 58 A6/2010 ze dne 24. listopadu 2011 do rozhodnutí*“. Pokud stěžovatel nevyužil tohoto procesního prostředku řádně, nemůže si stěžovat, že je nucen nést důsledky spojené s výkonem správního rozhodnutí.

VI.

38. Nejvyšší správní soud neshledal napadený rozsudek krajského soudu nezákonným, proto kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

39. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

40. Stěžovateli byla ustanovena zástupkyní advokátka. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud určil odměnu advokátky částkou 2100 Kč za jeden úkon právní služby (podání doplnění kasační stížnosti) a dále 300 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů v souladu v souladu s § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č.

177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), celkem tedy 2400 Kč. Tuto částku pak soud podle § 57 odst. 2 s. ř. s. zvýšil o částku 480 Kč připadající na náhradu daně z přidané hodnoty, kterou je ustanovená advokátka z odměny za zastupování jako plátce povinna odvést. Částka v celkové výši 2880 Kč bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. srpna 2012

JUDr. Jan Passer
předseda senátu